

Arrest

nr. 319 722 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. FRANSSEN
Boulevard Piercot 44
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. FRANSSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen als minderjarige België binnen op 16 oktober 2022 samen met haar moeder, stiefvader en minderjarige broer. Op 17 oktober 2022 verzoeken verzoeksters moeder en stiefvader om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, worden ingediend.

Op 11 april 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van deze verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Op 12 januari 2024 wordt het door verzoeksters moeder en stiefvader tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 25 januari 2024 dienen verzoeksters moeder en stiefvader een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden andermaal, op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, ingediend.

Op 27 februari 2024 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken. Tegen deze beslissingen wordt geen beroep aangetekend bij de Raad.

1.3. Op 21 maart 2024 dient verzoekster, net als haar broer, als begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in. Op 24 juli 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een Rom afkomstig uit Bitola (Noord-Macedonië) en heb je de Noord-Macedonische nationaliteit. Je bent geboren op 27 september 2008 en bent aldus minderjarig.

Je verliet Noord-Macedonië samen met je moeder Z. E. (O.V. X.XXX.XXX), je stiefvader S. S...m... (O.V. X.XXX.XXX) en je broer F...o S...i... (O.V.X.XXX.XXX) in oktober 2022. Jouw moeder en stiefvader dienden op 17 oktober 2022 in België een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij verklaarden daarbij fysiek en verbaal geconfronteerd te zijn geweest door jouw moeder haar eerste echtgenoot, F...y S...i..., die niet akkoord was met hun huwelijk. F...y trachtte ook jouw broer te laten vermoorden. Jouw moeder en je stiefvader lichtten meermaals de Noord-Macedonische autoriteiten in, telkens tevergeefs. Daarnaast accepteerde de familie van S., een etnisch Albanees, zijn huwelijk met jouw moeder niet omwille van haar Rom-etnie. S. werd daarnaast door zijn vader geslagen omdat hij was gescheiden van zijn eerste echtgenote. S. werd in Noord-Macedonië ten gevolge van zijn etnisch origine gediscrimineerd op het vlak van arbeid. Hij maakte deze discriminatie niet kenbaar aan de Noord-Macedonische autoriteiten.

Op 11 april 2023 werd het verzoek van jouw moeder en jouw stiefvader door het Commissariaat-Generaal kennelijk ongegrond verklaard. Op 12 januari 2024 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Zij gingen hiertegen niet in beroep.

Op 25 januari 2024 verzochten jouw moeder en jouw stiefvader een tweede keer om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij herhaalden in dit tweede verzoek hun eerder opgeworpen asielmotieven. Daarnaast stelde jouw moeder aan een depressie te lijden en tuberculose opgelopen te hebben. Jouw moeder gaf voorts aan dat jij en je broer geïntegreerd zijn in België en dat ze jullie een goed leven wou geven. Ze vreesde ook voor jullie algemene veiligheid in Noord-Macedonië. Jouw stiefvader gaf aan dat hij in België kan en wil werken en voor zijn gezin wil zorgen.

Op 27 februari 2024 werd het tweede verzoek van jouw moeder en jouw stiefvader door het Commissariaat-Generaal niet-ontvankelijk verklaard. Zij gingen hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 21 maart 2024 diende jij, samen met je broer, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw stiefvader verzocht diezelfde dag een derde keer om internationale bescherming. Uit jouw verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt dat je jouw verzoek volledig baseert op de vluchtmotieven die door jouw moeder werden aangehaald. Je stelt immers een verzoek in te dienen omwille van de problemen die je moeder en je broer kenden met F...y S...i....

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: jouw origineel paspoort en een aanbevelingsbrief van jouw school in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij de verschillende verzoeken van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat de beslissing van het CGVS d.d. 27 februari 2024 in het kader van haar laatste verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw mama aanhaalde ter staving van haar verzoek, waarin werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarvoor de beslissing definitief is. Jij verklaart immers dat je naar België kwam omdat je broer problemen had met zijn vader. Ook je moeder werd door de vader van je broer geslagen (CGVS, p. 6-7).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Jouw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie. Jouw voortgang op school in België zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad merkt ambtshalve op dat verzoekster nog minderjarig is, doch dat zij in de onderhavige procedure niet wordt vertegenwoordigd door een ouder (of voogd).

In casu wordt niet betwist dat verzoekster geboren is op 27 september 2008 en minderjarig is. Een minderjarige wordt in principe als procesonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een

minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door de perso(o)n(en) die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent/uitoefenen om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad. Op deze algemene regel wordt een uitzondering aanvaard wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn/haar persoon zijn verbonden. *In casu* betreft de bestreden beslissing een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), zodat er geen twijfel bestaat over het feit dat het beroep, ingesteld door verzoekster, betrekking heeft op rechten die aan haar persoon zijn verbonden. De Raad meent dat, gelet op het feit dat verzoekster reeds bijna zestien jaar oud was op datum van indiening van het verzoekschrift, zij redelijkerwijze mag worden geacht over voldoende onderscheidingsvermogen te beschikken om op zelfstandige wijze een beroep bij de Raad in te stellen. Aldus staat het feit dat verzoekster in onderhavige procedure niet vertegenwoordigd wordt door een ouder er niet aan in de weg dat zij over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikt om alleen in rechte op te treden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag).

Zij werkt dit middel als volgt uit:

“In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vreest de verzoekster opnieuw vervolgingen en/of ernstige schade in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië. Zij verzoekt derhalve op de erkenning van haar vluchtelingenstatus en, subsidiair, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De tekst die volgt is identiek aan het verzoek van de twee broers en zussen.

De kinderen zijn radeloos en werkelijk versteend door de angst voor vervolging die hun moeder al heeft opgeroepen en waarvan zij ook het slachtoffer zijn.

Helaas heeft het nu geen zin meer om de juridische zaak te betwisten, aangezien de negatieve beslissing van de moeder definitief is geworden voor de kinderen.

Het heeft ook geen zin om te argumenteren over de discriminatie van leden van de Roma- gemeenschap in Noord-Macedonië, aangezien de asielautoriteiten op deze grond geen internationale bescherming verlenen aan deze categorie asielzoekers.

De moeder van de kinderen was radeloos en haastte zich naar mijn kantoor om mij te vragen dit beroep in te dienen. Ze had ook geen Nederlandstalige advocaat in Luik kunnen vinden om op zo'n korte termijn beroep aan te tekenen tegen haar tweede verzoek.

De kinderen zijn in feite het slachtoffer van dezelfde vrees voor vervolging die hun moeder inriep tijdens haar laatste internationale beschermingsprocedure.

Anderzijds is dit beroep wel nuttig, want het geeft het gezin extra tijd om te worden opgevangen in het opvangnetwerk van Fedasil, voordat een oplossing op middellange termijn wordt gevonden.

Maar bovenal zal dit beroep de kinderen in staat stellen gehoord te worden door Uw Raad, zodat ze in hun eigen woorden kunnen uitdrukken wat ze vrezen over F.'s vader en over de toekomst van het gezin.

Toen ik met de grootmoeder van moederskant van de kinderen sprak, die tijdens onze twee ontmoetingen als tolk optrad, realiseerde ik me hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid binnen de Roma-gemeenschap in Noord- Macedonië.

Ondanks het feit dat de procedure voor uw raad schriftelijk is, is het in het belang van het kind om zich mondeling te mogen uiten voor een rechter tijdens een hoorzitting van uw raad.”

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling, subsidiair om de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

3.3. Beoordeling van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest mist dan ook juridische grondslag.

3.3.3. Waar verzoekster de schending opwerpt van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, oordeelt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, kan de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoekster geen concrete elementen heeft aangevoerd waaruit een dergelijke vrees of een dergelijk risico blijkt.

3.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.5. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 juli 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* De moeder van verzoekster diende zelf twee verzoeken om internationale bescherming in. Het eerste verzoek werd door de commissaris-generaal geweigerd op 11 april 2023, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 299 980 van de Raad van 12 januari 2024. Het volgende, tweede beschermingsverzoek werd door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op 27 februari 2024. Hiertegen werd geen beroep ingesteld.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde ontegensprekelijk blijkt dat zij haar eigen verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die haar moeder (en stiefvader) reeds aanhaalde(n) ter staving van haar/hun verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7-8). De beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat de moeder (en stiefvader) van verzoekster niet aannemelijk maakt(en) dat zij geen beroep kon(den) doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden, zoals voorzien in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet – is definitief. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend, integendeel zelfs. Aldus, waar zij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die haar moeder (en stiefvader) reeds aanhaalde(n) ter staving van haar/hun beschermingsverzoeken en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoekster alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

In het verzoekschrift stelt de advocaat van verzoekster dat hij zich na een gesprek met de grootmoeder van verzoekster, die optrad als tolk tijdens hun consultaties, realiseerde hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid (binnen de Roma-gemeenschap) in Noord-Macedonië. Te dezen herhaalt de Raad dat reeds is komen vast te staan dat de moeder (en stiefvader) van verzoekster niet aannemelijk heeft (hebben) gemaakt dat zij geen beroep kan (kunnen) doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Ten overvloede merkt de Raad op dat dergelijke algemene verklaringen van een advocaat die gebaseerd zijn op louter blote beweringen niet opwegen tegen algemene informatie hieromtrent. Ook in het verzoekschrift haalt verzoekster in dit verband geen eigen feiten aan in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Verder wordt er in het verzoekschrift verwezen naar discriminatie van Roma in Noord-Macedonië, enerzijds door te stellen dat het geen zin heeft om in te gaan op de discriminatie van Roma in Noord-Macedonië aangezien de Belgische autoriteiten geen internationale bescherming toekennen op deze basis en anderzijds in het gestelde dat de advocaat van verzoekster zich na een gesprek met de grootmoeder van verzoekster realiseerde hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid (binnen de Roma-gemeenschap) in Noord-Macedonië. De Raad stelt vast dat verzoekster nergens tijdens de administratieve procedure van haar verzoek om internationale bescherming ook maar enigszins melding maakte van discriminatie of problemen die zij (of iemand anders) zou meegemaakt hebben in Noord-Macedonië omwille van het behoren tot de Roma-gemeenschap. Hierdoor is het niet aannemelijk dat zij een nood aan internationale bescherming heeft omwille van haar etniciteit. Een verder onderzoek naar de situatie van Roma in Noord-Macedonië is dan ook niet aan de orde.

3.3.9. Daarnaast betoogt verzoekster in het verzoekschrift dat zij beroep indiende tegen de bestreden beslissing omdat dit haar gezin extra tijd geeft om te worden opgevangen in het opvangnetwerk van Fedasil voordat zij een oplossing op middellange termijn kunnen vinden en omdat dit haar in staat stelt om gehoord te worden voor de Raad, hetgeen – ondanks dat de procedure voor de Raad schriftelijk is – in het belang is van het kind. Tevens stelt verzoekster dat zij, omwille van de korte termijn die zij had om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing, geen Nederlandstalige advocaat kon vinden in Luik.

Waar verzoekster in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid, van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoekster en haar advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoekster preciseert geheel niet waarom en waarover zij dan wel zou wensen te worden gehoord, maar had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijkingen wel kunnen en moeten doen. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster zich ter terechtzitting liet vertegenwoordigen door haar advocaat zonder zelf te verschijnen, waardoor zij haar kans om ter

terechtzingt alsnog over het één of het ander nog mondelinge opmerkingen te formuleren zelf onbenut liet.

Verder stelt de Raad vast dat het gestelde in het verzoekschrift inzake de opvangsituatie van verzoeksters gezin duidt op een aanwijzing van misbruik van de procedure en dat dit net als het feit dat zij geen Nederlandstalige advocaat kon vinden in Luik gelet op de korte beroepsprocedure overwegingen zijn die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing en vreemd zijn aan verzoeksters nood aan internationale bescherming. In zoverre verzoekster met dit betoog kritiek uit op de duur van de beroepstermijn, beroept zij zich op wets- en/of beleidskritiek, waarover de Raad zich niet uit te laten heeft. Te dezen merkt de Raad verder nog op dat verzoekster zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging.

3.3.10. Tot slot voert verzoekster in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

3.3.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

3.3.12. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS